

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor depuse de avocata Natalia Gaina în interesele lui Dumangoz Omer și de Dumangoz Omer,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dumangoz Omer împotriva Inspectoratului General Migrație, persoană terță Serviciul de Informații și Securitate, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 8 iulie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-13/26
PIGD 2-24066338-01-3ra-30102025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. I. Barbacaru
Curtea de Apel Centru – jud. G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan

15 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursurilor depuse de avocata Natalia Gaina în interesele lui Dumangoz Omer și de Dumangoz Omer,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 19 ianuarie 2024, Dumangoz Omer a depus o acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, având ca intervenient (persoană terță) Serviciul de Informații și Securitate (atras în proces prin încheierea din 29 iulie 2024, f. d. 40). Prin cererea de chemare în judecată, s-a solicitat anularea Deciziei nr. 050/24/DAA din 5 ianuarie 2024 și obligarea Inspectoratului General pentru Migrație, prin Direcția Azil și Apatridie, la acordarea statutului de refugiat (f. d. 4-9).

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat faptul că este cetățean al Turciei, de religie creștin-protestantă, și că a deținut un permis de ședere temporară în Republica Moldova, care a expirat.

3. Dumangoz Omer a susținut că a sosit în Republica Moldova în anul 2015 cu scopul de a activa legal. Acesta s-a aflat legal pe teritoriul Republicii Moldova până la data expirării pașaportului. Ulterior, la 23 august 2023, în timp ce se afla în Centrul de Plasament Temporar al Străinilor, a înaintat către Direcția Azil și Apatridie o cerere de acordare a unei forme de protecție în Republica Moldova.

4. Reclamantul a menționat că a părăsit țara de origine din cauza presiunilor exercitate asupra sa de către partidele politice DHKP-C și TKP, susținând că este membru al MHP (Partidul Mișcării Naționale). Problemele cu formațiunile menționate au început în perioada 2012-2013, iar carnetul său de partid a rămas în Turcia.

5. Dumangoz Omer a invocat faptul că, în anul 2015, apartamentul și spațiul comercial pe care le deținea în Turcia au fost atacate în mod repetat. În consecință, în anul 2016, a fost nevoit să își închidă afacerea și să părăsească Turcia.

6. În opinia reclamantului, viața sa în Turcia este în pericol, nefiind în siguranță. Acesta a reiterat că s-a aflat legal în Republica Moldova și a subliniat că întoarcerea sa în țara de origine este exclusă.

7. S-a susținut că în decizia contestată lipsesc atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil”, prevăzută de art. 42 din Legea nr. 270, cât și fundamentarea autorităților competente pe „evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine”, obligație instituită prin prevederile art. 48 din aceeași lege.

8. În drept, reclamantul și-a întemeiat poziția pe dispozițiile art. 17, 42 și 48 din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova, precum și pe art. 6 și 56 din Legea nr. 200 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 12 februarie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Dumangoz Omer, a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 113, 120-214).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La data de 17 februarie 2025, Dumangoz Omer, a declarat apel (f. d. 117) împotriva hotărârii din 12 februarie 2025 a Judecătorei Chișinău solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care Direcția Azil și Apatride să fie obligată să acorde statutul de refugiat (f. d. 182-185).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 8 iulie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de Dumangoz Omer și menținută hotărârea din 12 februarie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f. d. 163, 164-181).

12. Curtea de Apel Centru a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că la caz, nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantului.

13. Completul de judecată a reținut că declarațiile solicitantului nu pot fi considerate în abstract, ci trebuie analizate în contextul unor situații concrete, iar cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantului este indispensabilă.

14. În acest sens, autoritatea publică pârâtă a stabilit că, solicitantul a invocat probleme cu partidele politice care s-au început în anul 2012-2013, însă ultimul

liber și-a perfectat pașaportul de călătorie în 2015. Mai mult, acesta a declarat că nu a întâmpinat dificultăți la eliberarea pașaportului.

15. Instanța de apel, a specificat că Dumangoz Omer a plecat în anul 2017 din țara de origine în Republica Moldova unde a fost documentat cu drept de ședere în scop de muncă și a conchis că solicitantul nu avea inițial intenția de a solicita azil, apreciind că scopul cererii de azil este unul abuziv și nu urmărește scopul de azil.

16. Instanța de apel, a reținut că nu a fost credibil argumentul precum că în anul 2015 a fost atacat în apartamentul său și la serviciu, respectiv afirmațiile date sunt irelevante, deoarece solicitantul nu a probat faptul dat și nu a prezentat dovezi, conform art. 93 alin. (1) Codul administrativ care prevede că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, totodată probele trebuie să fie veridice și reale. În același sens, reclamantul nu a prezentat careva date, informații în ce oraș au fost desfășurate și în ce perioadă a participat la proteste, invocând doar informații generale.

17. Privitor la afirmația solicitantului că este membru al Partidului Mișcării Naționale, autoritatea publică pârâtă a stabilit că acesta nu a prezentat careva dovezi ca de exemplu carnet de membru al partidului. Totodată la întrebările adiționale a consilierului de decizie „Care este emblema partidului?”, acesta a dat răspuns greșit, menționând că este lup, însă în urma cercetării pe internet s-a stabilit că emblema partidului este format din trei luni albe pe un fundal roșu (anexat emblema partidului). În continuare, acesta nu a putut oferi informații privitor structurii partidului, care sunt filialele, care sunt liderii. Deci informația precum că este membru al Partidului Mișcării Naționale nu s-a confirmat și este irrelevantă.

18. Colegiul civil a concluzionat că Dumangoz Omer nu a probat că, în țara de origine, ar fi fost supus unor acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, respectiv unor încălcări grave ale drepturilor fundamentale ale omului, precum acte de violență fizică sau psihică, măsuri ori sancțiuni discriminatorii sau alte acțiuni suficient de grave prin natura sau repetarea lor pentru a afecta în mod semnificativ persoana.

19. Instanța de apel a concluzionat că solicitantul de azil nu a invocat argumente palpabile sau probe veridice care ar demonstra că la reîntoarcerea sa în țara de origine există un risc real de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or persoana care pretinde că va fi supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare. Prin urmare, autoritatea publică pârâtă cât și instanța de fond just au statuat că, Dumangoz Omer, a eșuat să demonstreze existența temerilor de

persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave în cazul întoarcerii în țara de origine, ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 3 septembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, avocata Natalia Gaina, în interesele lui Dumangoz Omer, iar la 4 septembrie 2025, prin intermediul oficiului poștal, Dumangoz Omer au declarat recursuri împotriva deciziei din 8 iulie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursurilor și casarea integrală a deciziei, cu trimiterea cauzei la rejudecare (f. d. 187–198).

21. La 13 iunie 2025, prin intermediul poștei electronice, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului cu explicarea posibilității depunerii referinței.

22. La 14 ianuarie 2026, prin intermediul poștei electronice Inspectoratul General pentru Migrație a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului.

23. La 9 februarie 2026, persoana terță, Serviciul de Informații și Securitate a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de Dumangoz Omer cu menținerea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

ARGUMENTELE RECURSULUI

24. În motivarea recursului, Dumangoz Omer, a reiterat argumentele din cererea de chemare în judecată și din cererea de apel.

25. Suplimentar a indicat că a fost lipsit de dreptul la accesul la justiție și dreptul la apărare din motiv că avocatul care reprezintă interesele, a depus cerere privind amânarea ședinței din motiv că se află în concediul anual anexând ordinul.

26. Consideră recurentul că instanța de apel nu a respectat principiul „beneficiului dubiului” și a cerut proba „implicării personale direct documentate”, a respins probele generale fără a parcurge testul cumulativ.

27. În opinia recurentului în motivarea deciziei lipsește cercetarea tuturor aspectelor relevante.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

29. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

30. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Referitor la termenul de depunere a recursurilor, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată la 24 decembrie 2025 (f. d. 184), avocatei Natalia Gaina care reprezintă interesele recurentului, prin intermediul poștei electronice ce se confirmă prin extras din poșta electronică, iar recursul a fost depus la 3 septembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe

temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. Completul Curții Supreme de Justiție, notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

38. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

39. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-

ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind neîntemeiată critica privind pretinsa încălcare a dreptului la accesul la justiție și posibilitatea de a-și apăra drepturile, or din materialele cauzei rezultă că data examinării apelului a fost stabilită pentru 8 iulie 2025 și avocata Natalia Gaina, a fost înștiințată în mod legal și din timp despre această ședința încă de la 27 mai 2025 (f. d. 136-137).

42. La 16 iunie 2025, avocatei apelantului i-a fost comunicată referința depusă de intimat (f. d. 152), având astfel posibilitatea de a lua cunoștință cu argumentele intimatului și de a-și pregăti apărarea.

43. Cererea de amânare depusă de reprezentantul apelantului la 30 iunie 2025, întemeiată pe faptul aflării în concediu anual de odihnă a fost depusă cu doar 7 zile înainte de termenul de judecată, deși data ședinței era cunoscută încă la 27 mai 2025.

44. În astfel de circumstanțe partea apelantă a fost înștiințată în mod legal fiindu-i respectate drepturile procedurale, iar examinarea apelului în lipsa avocatei apelantului, în condițiile în care aceasta a fost legal citată și a avut la dispoziție un interval suficient pentru pregătirea apărării, nu constituie o încălcare a art.6 §1 CEDO și nici temei de casare a deciziei instanței de apel.

45. Suplimentar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, scoate în evidență faptul că prin prisma art. 192 alin.(2) din Codul de procedură civilă, cauzele privind acțiunile sau inacțiunilor autorităților publice, se judecă de urgență și în mod prioritar.

46. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

47. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

48. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibile recursurile depuse de avocata Natalia Gaina în interesele lui Dumangoz Omer și de Dumangoz Omer.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Oxana Parfeni